

6. oldal

A legfőbb
tekintély

12. oldal

Íme, az
Isten Báránya!

20. oldal

A Szentírás
jelentősége
a végidőben

Őszi imahét

Adventist World

**Érd el
a világot!**

Hűség Isten
Igéje iránt

Adventist World

Hiszünk az imádság erejében, és örömmel fogadjuk az imakéréseket, amelyeket megoszthattok munkatársainkkal, akik szerdánként közös reggeli áhítatot tartanak. Imakéréseiteket a **prayer@adventistworld.org**, e-mail címre küldjétek, és imádkozzatok ti is értünk Isten országa ügyének előbbreviteléért.

3 Első szombat

Miért a Szentírás?

6 Vasárnap

A legfőbb tekintély

8 Hétfő

Hogyan olvassuk a Szentírást?

10 Kedd

A Szentírás változást hoz

12 Szerda

Ímé, az Isten Báránya!

16 Csütörtök

Reményt hinteni egy reménytelen világban

18 Péntek

A jó ítélőképesség elsajátítása

20 Második szombat

A Szentírás jelentősége a végidőben

Isten Igéjének fontossága

Az őszi imahét alkalmával minden idők legfontosabb, legnagyobb befolyással bíró és leghevesebb küzdelmeket kiváltó könyvével foglalkozunk: a Bibliával. Nem kérdés, hogy a Biblia a világ legtöbb példányban megvásárolt, legszélesebb körben terjesztett könyve. Legutóbbi becslések szerint több mint 5 milliárd példányt nyomtattak már belőle. A legtöbb nyelvre lefordított könyv, az egyes, külön lefordított részeit, könyveit is beleértve 2932 nyelven jelent már meg a Szentírás. A teljes Újszövetség 1333 nyelven kapható, a teljes Biblia pedig 553 nyelven.*

A Biblia sok évszázadon át volt milliók vezetője, vigasztalója, bátorítója. Betiltották, elégették, becsmérelték, lejáratták az ellenzői.

Ránk, hetednapi adventistákra milyen hatással van az ősi, mégis időtlen Biblia? Hogyan lehetünk hűségesek Istenhez és Igéjéhez, miközben egy posztmodern világban kell élnünk? Ezekben az időszerű felolvasásokban választ kapunk e kérdésekre, sőt még sok minden másra is, amint tanulmányozzuk Isten Igéjét.

A Biblia kinyilatkoztatására és ihletettségére vonatkozó kérdéseket gyakorlati módon fogjuk megközelíteni. Bemutatjuk az irányelveket, miként olvassuk a Bibliát hűségesen, és kapjunk belőle időszerű üzenetet. Más létfontosságú témákat is érintünk: Hogyan mutatja be a Biblia nekem Jézust? Hogyan segít eldönteni a jó és rossz közötti különbséget? Hogyan ad reményt és bátorságot ezekben az utolsó napokban?

Bátorítalak, hogy mindennap különítsetek el időt arra, hogy félrevonuljatok, akár egy világszéles, nagy család, hogy többet tanuljatok a Bibliáról, és figyeljete Isten szavára, hogy mit üzen nektek Igéjének lapjairól.

Áldjon meg titeket az Úr, amint készültök az Ő közeli eljöveteleire! Maranatha!

* Statisztikai adatok innen: Wycliffe Global Alliance, 2015. október, idézi a Biblica, International Bible Society, www.biblica.com/resources/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/.

Ted N. C. Wilson, a világszéles Hetednapi Adventista Egyház elnöke. Egyéb cikkek és kommentárok olvashatók az elnöki irodából a Twitteren @PastorTedWilson és a Facebookon @PastorTed Wilson elérhetőséggel.

Miért a Szentírás?

Építsd hitedet
Isten biztos Igéjére!

TED N. C. WILSON

A férfi már több mint 40 éve halott volt, és sírjában nyugodott. A nyugalmat azonban megtörték egy borongós, szürke napon az angliai Lutterworth templomának temetőjében. Egy különös csapat közelített meg egy bizonyos helyet, ásóval a kézben. Körülállták a sírt, majd a papok parancsára exhumálták John Wycliffe maradványait, aki sokak által szeretett lekipásztor és nagyra becsült tudós volt. 1384. december 31-én halt meg. A kiásott csontokat elégették, a hamvakat pedig beleszórták a Swift folyóba.

Mit tett ez az ember, hogy ilyen sorsot érdemelt? Miért tökéltelte el a Római Egyház, hogy még a maradványaitól is maradéktalanul megtisztítja a földet? John Wycliffe nem félt az igazságot kimondani, és Isten Igéjét anyanyelvükön az emberek kezébe adni.

Wycliffe egy évszázaddal Luther Márton születése előtt már ezt hirdette: „Bízzatok teljesen Krisztusban, hagyatkozzatok az Ő szenvedéseire, óvakodjatok attól, hogy megigazulásokat bármi mástól várjátok, mint az Ő igazságától!”¹

A SZENTÍRÁS HATALMA

Wycliffe ismerte a Szentírás hatalmát, és elhatározta, hogy a közemberek nyelvén is rendelkezésre bocsátja, nem csak latinul, a tanultak nyelvén. Bár heves ellenállásba ütközött, továbbvitte ezt a fontos munkát, hirdetve, hogy „az angolok angolul ismerhetik meg leginkább Krisztus törvényét. Mózes is saját nyelvén hallotta Isten törvényét, mint ahogy Krisztus apostolai is.”²

A Wycliffe Bibliának egyedülálló hatása volt, hiszen általa ezek juthattak hozzá közvetlenül Isten Igéjéhez. John Fox a *Mártírok könyvében* ezt írja: „Kiáshatták a testét, megégethették a csontjait, vízbe dobhatták hamvait, azonban Isten Igéjét, tantételeinek igazságát, annak gyümölcsét és eredményeit meg nem semmisíthették; az mind a mai napig töretlenül él.”³

A TYNDALE BIBLIA

William Tyndale, a tehetséges oxfordi és cambridge-i tudós, aki 8 nyelven beszélt folyékonyan, talán a legismertebb bibliafordító és mártír. Mivel a 16. században élt, ismerte Wycliffe Bibliáját. Bár az még mindig tiltott volt, a feketepiacon lehetett belőle kapni

kézzel írt példányokat, de azok drágák és nehezen beszerezhetőek voltak.

A nyomtatás az 1500-as években már egyre inkább elterjedőben volt, ezért Tyndale úgy gondolta, itt az ideje egy újabb angol fordításnak, ami még több emberhez eljuthatna. Tyndale az eredeti görög és héber szövegekből fordított, nem pedig latinból, ahogy Wycliffe.

Az Angliában uralkodó vallási légkör miatt Tyndale Németországba utazott, ahol a reformáció már kibontakozóban volt, és Luther Márton addigra befejezte a Szentírás német fordítását.

Tyndale gyorsan dolgozott, és 1525-re már be is csempészte az általa fordított Újszövetségeket Angliába. A vallási vezetők feldühödtek, hogy nem tudják megállítani Isten Igéjének terjedését. Mindeközben Tyndale folytatta az Ótestamentum fordítását, és továbbra is az európai kontinensen tartózkodott. Az Ószövetségnek is csaknem a felével készen lett, és ki is adatta azt, amikor egy angol munkatársa beárulta őt.

William Tyndale-t több mint 500 napra bebörtönözték egy Brüsszel közelében lévő várban, majd 1536 októberében kivitték tömlőcéből, máglyára kötözték a vár udvarán, megfojtották egy vastag lánccal, mielőtt testét elégették volna.

Husz János, egy cseh prédikátor, szintén bibliafordításáért halt vértanúhalált.⁴ Mások is hasonló sorsra jutottak.

Mi volt olyan értékes a Szentírásban, amiért ők, és rajtuk kívül még több ezren készek voltak szenvedni és meghalni? Vajon Isten Szava még mindig ilyen fontos számunkra?

A Biblia ma széles körben kapható, minden idők bestsellerének tarthatjuk. A világ legtöbb nyelvére lefordították. A Szentírás különböző könyveit 2932 nyelvre fordították le, a teljes Újszövetség 1333 nyelven

Annak ellenére, hogy széles körben kapható, a Biblia korunk talán egyik legkevésbé olvasott és leghevesebben támadott könyve.

kapható, az egész Biblia pedig 553 nyelven került lefordításra és kiadásra.⁵

A LEGÜLDÖZÖTTEBB KÖNYV

Annak ellenére, hogy széles körben kapható, a Biblia korunk talán egyik legkevésbé olvasott és leghevesebben támadott könyve. Miközben egyes helyeken még a birtoklásáért is üldözés jár, a világ nagyobbik részén sokkal alattomosabban nyilvánulnak meg a Biblia elleni támadások.

A legártalmasabb támadás talán a Biblia történelemkritikai tanulmányozásának módszere. Ennek alkalmazásakor az olvasók döntik el, hogy mi a fontos, és mi nem az; mi a megbízható információ, és mi az, amit félre lehet tenni. Az olvasó ezáltal a Szentírás fölé helyezi magát.

Egy másik alattomos támadás azt sugallni, hogy az embernek tudósnak vagy teológusnak kell lennie ahhoz, hogy megértse a Bibliát; egyébként csak a szöveg felületes értelmét fogja fel. Ez a fajta érvelés a Római Katolikus Egyházra emlékeztet, amely azt állította, hogy csak az egyház tudósai képesek magyarázni a Szentírást.

Miért olyan fontos a Szentírás? Tekintsük át röviden ennek három fő okát:

A BIBLIA ISTENT NYILATKOZTATJA KI

„Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1:1, ÚRK). Isten Szaván keresztül Őt magát ismerhetjük meg. Kinyilatkoztatja kreativitását, dicsőségét, kegyelmét, igazságát és terveit. „Az én Istenem, az ÚR, semmit sem cselekszik addig, míg meg nem jelenti titkát szolgáinak, a prófétáknak” (Ám 3:7, ÚRK).

Alapvető hitelveink közül az első így szól: „A Szentírás – az Ó- és Újtestamentum – Isten írott szava. Ő ihlette szent embereit, akik elmondták és leírták azt, amire a Szentlélek indította őket. Isten mindent közölt az emberrel Igéjében, ami a megváltáshoz szükséges. A Szentírás Isten akaratának tévedhetetlen kinyilatkoztatása. Ez a jellem mértékadója, a tapasztalatok próbája, a hitelvek mérvadó kinyilatkoztatása és Isten történelmi cselekedeteinek megbízható forrása.”⁶

ISTEN IGÉJE: IGAZSÁG

„*En vagyok az út, az igazság és az élet, senki sem mehet az Atyához, csakis én általam*” – mondta Jézus (Jn 14:6, ÚRK). A János evangéliuma 17. fejezetében feljegyzett, Atyjához intézett imában pedig így könyörgött Megváltónk: „*Szenteld meg őket a te igazságoddal: A te igéd igazság*” (17. v.).

Amikor Jézussal szembeszálltak a vallási vezetők, akik dühösek voltak rá, amiért azt állította magáról, hogy Ő az Isten Fia, Jézus a Szentírásból merítette szavai tekintélyét: „*Aki elküldött engem, maga az Atya is bizonyosságot tett rólam*” – mondta nekik. „*Az ő igéje sincs maradandóan bennetek... Ne állítsátok, hogy én vádollarak majd benneteket az Atyánál; van aki vádol titeket, Mózes, akiben ti reménykedtetek. Mert ha hinnétek Mózesnek, nekem is hinnétek; mert én rólam írt ő*” (Jn 5:37–45).

A Szentírás – erősíti meg Jézus – róla tesz bizonyosságot. Isten céljait és terveit nyilatkoztatja ki, és azt is felfedi előttünk, hogyan jelent meg a világban a bűn. Elmondja, mi volt Isten válasza a bűnre, milyen kapcsolatra törekszik velünk, emberekkel, továbbá bepillantást ad Isten jellemébe és természetébe.

A SZENTÍRÁS: ÚTMUTATÓ

„A Biblia a legátfogóbb és legtanulságosabb történetet tartalmazza, amit csak ember ismerhet” – írta Ellen White. „[A Biblia] az örökkévaló igazság forrásából született, és isteni kéz őrizte tisztaságát végig a korszakokon át. Fényes sugarai beragyogják a messzi múltat, ahová emberi kutatás aligha hatolhatna be. Isten Igéjében találhatjuk meg egyedül a teremtés történetét. Itt szemlélhetjük azt a hatalmat, ami lerakta a föld alapjait, s ami kiterjesztette fölének az eget. Itt, csakis itt találhatjuk meg fajunk eredetének az emberi előítéllettől és büszkeségtől mentes leírását.”⁷

A Biblia – akárcsak Jézus – a kultúrák, az előítéletek és a büszkeség fölött áll. Kinyilatkoztatja számunkra az igazságot önmagunkról, világunkról és az azon túl lévő dolgokról is. Megtanítja, hogyan lehet valódi kapcsolatunk Istennel és egymással, továbbá hatalmas ígéreteket ad, amelyek által következetes, szilárd keresztényi életet élhetünk.

„Nagyszerű munkát végezhetünk azáltal, hogy úgy mutatjuk be a Bibliát az embereknek, ahogy van” – írta Ellen White.⁸ „Tanácsoljuk őket, hogy vegyék úgy a Bibliát, amint az van, könyörögjenek Isten világosságáért, és ha az felragyog, örömmel fogadjanak minden drága fénysugarat, és félelem nélkül fogadják el mindazt, ami következik.”⁹

A SZENTÍRÁS

A MI OLTALMUNK

Amíg a földön élt, Krisztus tanítása és prédikálása volt Isten Szava. „Krisztus szolgáinak ugyanezt kell tenniük. Az emberi elméletek és feltevések ma is kiszorítják Isten Igéjének életadó igazságait, mint régen is. Az evangélium sok állítólagos prédikátora szerint nem az egész Biblia ihletett. ... Saját véleményüket az Ige fölé helyezik. Az Írás csupán saját tekintélyükre építik, és megfosztják isteni ihletettségétől. Így szórják szét a hitetlenség magvait, mert az emberek összezavarodnak, és nem tudják, mit higgyenek.

Krisztus azt tanította, hogy Isten Igéjét mindenkinek meg kell értenie. A Szentírást kétségbevonhatatlan tekintélynek vallotta. Nekünk is ezt kell tennünk. A Bibliát a végtelen Isten beszédeként, minden vitás kérdés megoldójaként, hitünk alapjaként kell kezelnünk.”¹⁰

Amikor megemlékezünk a hűséges mártírokról, akik készek voltak önmagukat feláldozni a Szentírás helyett, mi is értékeljük

nagyra, tanítsuk és prédikáljuk Isten hatalommal bíró, élő Igéjét, míg Jézus visszajön; hogy elmondhassuk: „*Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzem ellened*” (Zsolt 119:11). ©

Javaslatok az imára

1. Kérd Istent, hogy adjon szívedbe nagyobb megbecsülést és odaadást az Ő Igéje iránt!
2. Kérd Istent, hogy áldja meg értelemmel és bölcsességgel mindazokat, akik megtörik az élet kenyerét helyi gyülekezetekben!
3. Imádkozz azokért, akiknek nincs olyan kiváltságuk, hogy hozzájussanak a Szentírás-hoz, vagy azért, mert nem lehet kapni, vagy azért, mert üldözés jár érte.

¹ John Wycliffe, Pre-Reformation Reformer” Christian History, Christianity Today [„John Wycliffe, a reformáció előtti reformátor” megjelent a Kereszténység ma, Keresztény történelem c. rovatában] www.christianitytoday.com/history/people/moversandshakers/john-wycliffe.html

² Uo.

³ Uo.

⁴ Emma Mason: „The murderous history of Bible translations,” BBC History Magazine [A bibliafordítások gyilkosságokkal teli története, BBC Történelmi Magazin] www.historyextra.com/article/feature/murderous-history-bible-translations/, John Huss, Pre-Reformation Reformer,” Christian History, Christianity Today, [Husz János, a reformáció előtti reformátor, megjelent a Kereszténység ma, Keresztény történelem c. rovatában] www.christianitytoday.com/history/people/martyrs/john-huss.html

⁵ Statisztikai adatok forrása: Wycliffe Global Alliance, 2015. október, idézve innen: Biblia, International Bible Society, www.biblica.com/resources/bible-faqs/how-many-different-languages-has-the-bible-been-translated-into/

⁶ A hetednapos adventisták 28 alapvető hitelve, 2015-ös kiadás, 1. hitelv: <http://adventista.hu/kik-az-adventistak/hiteleveink/a-szentiras/>

⁷ Ellen G. White: Christian Education [Keresztény nevelés], 37. o.

⁸ White: Christian Service [Keresztény szolgálat], 144. o.

⁹ Testimonies [Bizonyosságtételek], 5. köt., 388. o.

¹⁰ Krisztus példázatai. Budapest, 1999, Advent Kiadó, 21. o.

Ted N. C. Wilson, a Hetednapos Adventista Egyház Generálkonferenciájának elnöke.

A legfőbb tekintély

Az ihletett tanács éppen olyan időszerű ma, mint amilyen volt megírása idején

ALEJANDRO MEDINA VILLARREAL

Kr. e. 606-ban Izraelt történelmének legnagyobb válsága fenyegette. Néhány éven belül, Kr. e. 586-ban, Júda királysága úgymond elveszett. Jójákim király (Kr. e. 609–598) behódolt Egyiptom uralmának, a nép hatalmas adóterhek alatt roskadozott (2Kir 23:35). A következő évben (Kr. e. 605), a karkemisi csatában, II. Nabukodonozor legyőzte II. Nékót és egyiptomi seregét, megváltoztatva ezzel a régió politikai térképét. Jójákim arra kényszerült, hogy szövetséget váltson, Egyiptom helyett Babilon alattvalója lett (2Kir 24:1).

Sajnos a fiatal Jójákim szánalmas vezetőnek bizonyult Isten népe egy válságos időszakában. Csak arra tudott gondolni, hogy gazdagságot halmozzon fel, ami korrupcióhoz, jogtalanságokhoz és egyéb visszaélésekhez vezetett (Jeremiás 22).

ÜZENET A MENNYBŐL

Kr. e. 605 környékén az Úr fontos üzenetet küldött Jójákimnak Jeremiás prófétán keresztül: „Végy elő egy irattkerceset, és írd föl rá mindazokat a szavakat, amelyeket én mondtam neked Izráelről, Júdáról és minden nemzetről attól a naptól fogva, amelyen szólni kezdtem hozzád, Jósiás ideje óta mind e mai napig. Hátha meghallja Júda háza, hogy milyen veszedelmet szándékozom neki szerezni, és megtér mindenki a gonosz útvjáról, én pedig megbocsátom bűnüket és vétkeiket” (Jer 36:2–3, ÚRK).

Jeremiás engedelmeskedett, és lediktálta Bárukknak az Úrtól ihletett szavakat. Báruk pedig felolvasta a tekercset a nép előtt (9–10. v.).

Amikor az emberek hallották az üzenetet, megrémültek, és így szóltak: „Bizony jelentenünk kell mindezeket a beszédeket a királynak!” (16. v., ÚRK). Meg is tették, de nem figyelmeztették Bárukt és Jeremiást, hogy rejtőzzenek el.

EGY POSZTMODERN KIRÁLY

Júda királya szokatlan merészséggel reagált. Jeremiás így ír erről: „A király pedig akkor a téli palotában ült a kilencedik hónapban, és tűz égett előtte a kandallóban. Amikor Jehúdi három vagy négy hasábot elolvasott, levágta azt a kancellár késével, és a kandallóban lévő tűzbe hajította, míg csak az egész irattkercs el nem égett a kandallóban lévő tűzben” (22–23. v., ÚRK). Jójákim több szempontból is úgy viselkedett, ahogyan a posztmodern ember:

Nem érdekelte Isten Igéje.

Úgy gondolta, annak tartalma semmiképpen nem érinti őt.

Úgy vélte, Isten Szavának semmi tekintélye nincs.

Úgy gondolta, teljesen jól élhet az isteni tanács nélkül is.

Közönyös volt, semmi gondot nem jelentett neki az sem, hogy megsemmisítse, elégesse Isten Szavát.

Nem volt tudatában annak, hogy az utolsó lehetőséget játssza el, és már nem tudja elkerülni a válságot.

Sátán a különböző korokban különféle módszereket használt arra, hogy a Biblia és annak tekintélye ellen uszítson:

1. *A modern kor előtt:* megsemmisítés, üldözés.
2. *A modern korban:* ideológiai támadások.
3. *A posztmodern korban:* közönyös, megvető magatartás.

MAI KIHÍVÁSOK A BIBLIA OLVASÁSÁVAL KAPCSOLATOSAN

Ma is válsághelyzetek időszakában élünk: egzisztenciális, gazdasági, környezeti szempontból. A családuknban szintén lehetnek krízisek: nincs elég élelem, megrendül az egészségünk vagy a biztonságunk. Hol találhatunk választ ezekre a kérdésekre? A Biblia ezt mondja: „Kiáltás hozzám és megfelelek, és nagy dolgokat mondok neked, és megfoghatatlanokat, amelyeket nem tudsz” (Jer 33:3). Igen, az Isten Igéjében hatékony megoldásokat találhatunk a mindennapi élet kihívásaira.

Sátán a különböző korokban különféle módszereket használt arra, hogy a Biblia és annak tekintélye ellen uszítson.

De mit tesz a posztmodern társadalom? Közönyös marad a Szentírás iránt, és elutasítja azt, mert úgy érzi, nincs annak semmi tekintélye. Egyesek szó szerint is megpróbálják megsemmisíteni a Biblia példányaikat.

Hasznos vajon ez a válasz? Nem, mert az embereknek továbbra is vannak lelki természetű igényei. A szekuláris világban az emberek hamis forrásokból próbálják kielégíteni lelki éhségüket, az egyházon belül pedig más dolgot tapasztalunk: a bibliai írástudatlanságot.

Mi ennek a következménye? A bibliai miszticizmus és a spirituális legendák terjedése; a látványos műsorok és érzelmekre ható dicsőítés hajhászása; a keresztény „szupersztárok” feltűnése, akiknek kinyilatkoztatásait és magyarázatait csak úgy isszák magukba a rajongók; továbbá a gyülekezeti épületek, ahol mindenféle hitetést és abszurd dolgot prédikálnak az Isten nevében.

SZEMBESZÁLLNI A SZENTÍRÁS ELUTASÍTÁSÁVAL

Isten Igéjét nem lehet megsemmisíteni. „Meggzárad a fű, elhull a virág, de Istenünk beszéde mindörökké megmarad!” (Ézs 40:8, ÚRK). Bár Jójákim király elégette a tekercset, Isten arra utasította Jeremiást, hogy írjon újat, még több részlettel (Jer 36:28–31). Senki sem állíthatja meg

az evangélium terjedését. Isten Igéje nem függ szeszélyes emberi szívektől (Lk 19:14).

Egyiptom volt Jójákim király nagy reménysége. Ennek következtében Kr. e. 598-ban, a fáraó biztatására nyíltan fellázadt Nabukodonozor ellen. Júda király meggyőzte népét arról, hogy ha Babilon ellen harcolnak, az egyiptomiak segítségükre lesznek. Épp az ellenkezője történt: a lázadás új inváziót eredményezett a hatalmas káldeus hadsereg részéről. Az igazság az, hogy Egyiptom sosem akart segíteni Júdának, csak időt nyertek ahhoz, hogy saját érdekeiket érvényesíthessék.

Isten a remény üzenetét küldte Jójákimnak, hogy megmentse népét, de ő elutasította azt, mert hamis reményekbe vetette bizalmát.

Nekünk, Isten Igéje hírnökeinek nem szabad feltételeznünk, hogy az emberek repeső örömmel fogják fogadni biblikus prédikációkat. Ma mindenki csak olyan üzenetet szeretne hallani, ami jóváhagyja gyengeségeiket. Ellen White így írt erről: „Sokan semmibe veszik az intéseket. Inkább hallgatják a hamis tanítókat, akik hízelegnek hiúságuknak és szemet hunynak gonoszságuk fölött. Ezeknek az embereknek nem ad menedéket, és nem nyújt segítséget a nyomorúság idején a menny. Isten kiválasztott szolgálói viseljék hősieken és türelemmel a próbákat és szenvedéseket, amikor becsmérlik, mellőzik és hamis színben tüntetik fel őket. Végezzék tovább is hűségesen Istentől kapott feladatukat. Sose felejtsek el, hogy a próféták, az emberiség Megváltója és az apostolok is megadással viselték el a gyalázást, az üldözést az Igéért.”*

ÖSSZEFOGLALÁS: A SZENTÍRÁS TEKINTÉLYE

1. Egyedül Isten ismeri a jövőt. Ő a Bibliában található valamennyi információ forrása (Ézs 46:10; 2Tím 3:16).

2. Nem szabad elvárunk, hogy az emberek könnyen elfogadják a bibliai üzeneteket (Jn 15:18–19).

3. A posztmodern társadalom hajlik arra, hogy elutasítsa Isten Szavát, közönyös legyen iránta vagy megvesse, és helyette hamis elméleteket és filozófiákat fogadjon el (Jel 3:17).

4. A Biblia iránti tudatlanság oda vezet, hogy az emberek bizonytalan vallási tapasztalatokat szereznek, és személyes érdekeik vezetik őket (Mt 7:21–23).

5. Isten Igéje örökre megmarad annak ellenére, hogy az emberek megvetik, sőt időnként meg is semmisítik egyes példányaikat (Mt 24:35).

6. A Biblia a legfőbb tekintély. Ezért jól tesszük, ha figyelünk üzenetére (Zsolt 119:160). ©

Javaslatok az imára

1. Imádkozzunk, hogy az Úr segítsen megérteni, hogyan lehetünk még tiszteltebbek és engedelmesebbek Igéje iránt!
2. Imádkozzunk, hogy az Úr segítse egyházát hűségesnek maradni Igéjéhez, miközben megosztjuk másokkal az Ő végidei üzenetét!
3. Imádkozzunk azokért a családtagjainkért és barátainkért, akik még ezután fogják megérteni és elfogadni a Szentírás tekintélyét!

* Ellen G. White: *Próféták és királyok*. Budapest, 1995, Advent Kiadó, 272–273. o.

Alejandro Medina Villarreal, a helyi gyülekezet lelkesze a mexikói Villahermosában.

Hogyan olvassuk a Szentírást?

„Ekkor így szóltak egymáshoz: Hát nem gerjedezett-e a szívünk, amikor beszélt velünk az úton, és magyarázta az Írásokat?”¹

FÉLIX H. CORTEZ

Az egyik dolog, ami a Bibliában nagyon lesújtó módon hat rám, az, amikor arról olvasok, hogy a tanítványok mennyire elkeseredtek Jézus kereszthalálakor. Ha belegondolunk, mi magunk is megdöbbenünk.

Szolgálat során Jézus világosan, félreérthetetlenül megfogalmazta, hogy meg fogják Őt ölni, de feltámad a halálból.² A kereszten azonban mégis meglepetésként érte a tanítványokat, és amikor a Megváltó feltámadt, nem hitték el! Hogyan történhetett ez meg?

Amikor ezen gondolkodom, be kell vallanom magamnak: az zavar nagyon, hogy úgy érzem, ez velem is ugyanígy megtörténhetne. A jó hír azonban az, hogy nem feltétlenül. Az emmausi úton Jézus elmagyarázta, hogyan kell olvasnunk a Bibliát.

HIGGY A BIBLIÁBAN!

Jézus elmagyarázta, hogy a tanítványok azért nem értették Őt, mert nem hittek (Lk 24:25). Az Isten Szavába vetett hit az első lépés a megértés felé (Zsid 11:3).

A Biblia olvasói közül egyesek inkább az egyházba vagy az egyház vezetőibe vetik a bizalmukat. Örömmel veszik, hogy ők gondolkodnak helyettük is, és elmondják nekik, mit jelent a Biblia. Néhányan kényelemből viselkednek így, míg mások úgy gondolják, hogy a Bibliának van valamilyen rejtett, spirituális üzenete, amit csak a kevés kiválasztott érthet meg. Ez az allegória alapja.

Például, Clairvaux-i [ejtsd „kler-vói”] Bernát, egy francia apát, aki a 12. században élt, írt egy prédikációt a menyasszony fogairól Énekek éneke 4:2 alapján. Úgy érvelt, hogy ezek a fogak a kolostor magasabb és alacsonyabb rendű szerzeteseit jelképezik. A prédikációja lenyűgöző, de semmi köze Énekek éneke 4:2 eredeti jelentéséhez.

Hasonló történik ma is, amikor a prédikátorok oly módon értelmezik a Szentírást, ami teljesen eltér az adott szakasz eredeti jelentésétől. Az allegória többet árul el a magyarázó képességeiről és az általa terjesztetni kívánt gondolatokról, mint a szakasz valódi jelentéséről. Ezáltal emberekbe helyezzük bizalmunkat, és őket magasztaljuk fel.

A Biblia azonban azt mondja, hogy Ő mindenkinek adta Igéjét, és mindenki megértheti azt, még a gyerekek is (Mt 11:25–26; Jn 7:17; 2Tim 3:14–17).

Más olvasók az emberi logikában bíznak. Igen, Isten adta nekünk az érvelés képességét. Azt szeretné, ha a vele való kapcsolatban használnánk ezt (vö.: Ézs 1:18). Egyesek számára azonban a logika semlegesíti Isten Igéjének erejét. Amikor egy bibliai kitétel nem felel meg tökéletesen az emberi logikának, akkor félreteszik, tévedésnek bélyegzik, ami valahogyan becsúszott a Bibliába. Isten azonban nagyobb, mint képességünk, hogy megértsük Őt. Arra van szükségünk, hogy mindenképp bízzunk benne (Mt 22:29–32; vö.: 1Kor 1:18–25).

Mások önmagukban bíznak. Értik a szavakat, de elfelejtik a szövegösszefüggést, és a szakasz eredeti szándékát, így akaratlanul is ők maguk lesznek a magyarázat döntő tényezője.

Például, mit akar mondani 1Pt 2:21, amikor azt mondja, hogy Jézus példát hagyott nekünk, hogy az Ő lábnyomában járjunk? Ha figyelmen kívül hagyjuk a szövegösszefüggést,

A Biblia azt mondja, hogy Isten mindenkinek adta Igéjét, és mindenki megértheti azt, még a gyerekek is.

akkor ez a szakasz jelentheti azt, hogy olyan ruhákat kell hordanunk, amilyeneket Jézus viselt, egyedülállóként kell élnünk, mint ahogy Ő élt, és hasonló, amiket éppen a magyarázó helyesnek tart közvetíteni.

A szakasz üzenete azonban világos. Isten azt akarta üzenni, hogy ne kövessünk el bűnt, ne szidalmazzuk a másikat, és ne fenyegezzük, ha rosszul bánik velünk. ha figyelmen kívül hagyjuk a szövegösszefüggést a Szentírás szakaszainál, akkor a magyarázat döntő tényezői mi magunk leszünk.

Megint mások teljesen feladták már a hitet. Mivel annyira boszszantja őket a sokféle magyarázat, arra a következtetésre jutottak, hogy senkinél nincs igazság. A Szentírás azonban azt mondja, hogy a Szentlélek elvezet bennünket minden igazságra (Jn 16:13).

Isten arra vágyik, hogy belé helyezzük a bizalmunkat, ne az egyházba, ne is a vezetőkbe, ne az emberi logikába, és ne is önmagunkba, mert mindnyájan gyarló emberi lények vagyunk.

OLVASSUK A TELJES SZENTÍRÁST!

Jézus halála azért is érte meglepetésként a tanítványokat, mert nem olvasták az akkori Szentírás minden részletét. Csak

azokra összpontosítottak, amik tetszésükre voltak. A tanítványok szerették az Ember Fia címet, mert az úgy azonosította be Jézust, mint Dán 7:13–14 mennyei szereplőjét, aki megkapja azt az uralmat és birodalmat, aminek sohasem lesz vége.

A Szentírás azonban arról is beszélt, hogy a Messiás meg fog halni az emberek bűneiért (Ézsaiás 53) és levágatik (Dán 9:26). A tanítványok „nem értették” ezeket a szakaszokat, illetve Jézus figyelmeztetéseit, mert azok ellentétesek voltak azzal, amiben hittek és amire vágytak. Nem volt „fűlök a hallásra”.

Jézus ellenben „Mózesről és valamennyi prófétáról kezdve elmagyarázta nekik mindazt, amelyek felőle megírtak az Írásokban” (Lk 24:26). Nekünk is ugyanezt kell tennünk. Olvasni a teljes Írást azt jelenti, hogy kérjük Istent: adjon fület a hallásra, hogy értsük az egész Szentírást, még azokat a szakaszokat is, amelyekről azt szeretnénk, bár ne lennének igazak, vagy amik egyszerűen nem tetszenek.

GYAKOROLJUK A TANULTAKAT

Az engedelmisség a Szentírás megértésének utolsó lépése. Jézus azt mondta, akik hajlandóak cselekedni az Isten akaratát, azok tudni fogják az igazságot (Jn 7:17). Ugyanez történt a tanítványokkal az Emmausba vezető úton. Amikor kérlelték Jézust, hogy maradjon náluk, utalva ezzel arra, hogy elfogadták az üzenetet és többet akarnak hallani, „szemeik megnyíltak”, és felismerték Őt (Lk 24:31).

Ennek az ellenkezője is igaz. Akik „nem fogadták be az igazságnak szeretetét”, a hitetés csapdáiba esnek a vég idején (2Thessz 2:9–12; vö.: 2Tím 4:3–4).

A megértés nem egy meghatározott hely, ahová megérkezünk,

hanem út, amelyen elindulunk. Az Istennel való, bensőséges kapcsolat egy olyan élet gyümölcse, amely vállalja a kockázatot, hogy mindig követi az Ő tanácsát; végül pedig eljut arra a bizonyosságra, hogy az Ő Szava igaz, ígéretei pedig biztosak. Amikor a tanítványok megtapasztalták ezt, már nem akartak csendben maradni. Akárcsak az emmausi úton haladó tanítványok. ☺

Javaslatok az imára

1. Imádkozzunk, hogy az Úr adjon nekünk „fület a hallásra”, és készséget, hogy alkalmazzuk is mindazt, amit tanulunk a Szentírásból!
2. Imádkozzunk, hogy mint hitközösség nyíltan Isten Igéjébe tudjuk vetni bizalmunkat!
3. Mi, adventisták, különleges küldetésünknek érezzük, hogy segítsünk másoknak megismerni a hármass angali üzenetet. Imádkozzunk, hogy tudjuk alkalmazni a teljes Írás tanulmányozásának elvét, miközben a Szentírás megértésére és tanítására törekszünk!

¹ Lukács 24:32.

² Első jövendölés: Mk 8:31 és párhuzamos részei. Második jövendölés: Mk 9:31 és párhuzamos részei. A harmadik már az utolsó út volt Jeruzsálemben: Mk 10:32–34 és párhuzamos részei. Lásd még Jn 12:23, 27; 13:1; 16:4, 21, 32, 17:1.

Félix H. Cortez, az Újtestamentumi irodalom professzora és a teológiai mesterképzés programjának igazgatója a Hetednap Adventista Teológiai Szemináriumában (**Andrews Egyetem, Berrien Springs, Egyesült Államok**).

Kedd

A Szentírás változást hoz

Hogyan ismerhetnénk Istent, ha nem ismerjük a történetét a Bibliából?

KAREN HOLFORD

A férjem új otthont keres ifjú családuknak. Kicsi gyerekeink vannak, az új város pedig messze van. Így hát Bernie egyedül keres. Próbálja az én szememmel nézni a házakat. Minden szobát gondosan megvizsgál, elképzei ott a közös életünket. Elég nagy a konyha? Biztonságos az udvar a kicsiknek? Mindenki boldog lesz itt?

14 évnyi házasság és hét különböző otthon után Bernie már pontosan tudja, milyen szeretek. Tudja, mit fogok értékelni abban a lakásban, mi fog zavarni, és mi az, amit meg tudunk változtatni.

Végül Bernie megtalálja az otthont, ahol a családuknak élni, szeretni, nevetni, sírni és tanulni fog az elkövetkező 11 évben. Izgalmas pillanat, amikor végigvezet az új otthonunk helyiségein. Láthatom, hogy mindent az én szememmel vizsgált meg. Igaz, hogy sok liter festékre és egy alapos sikálásra lesz szükség, ám máskülönben tökéletes. Gondos megfontolás utáni döntése annak alapján született meg, amit tudott rólam abból, hogy velem élt, figyelt rám, közelről tanulmányozott engem közös életünk mindennapjaiban.

A BONYOLULT DOLGOKKAL SZEMBESÜLNI

Új otthont választani viszonylag egyszerű feladat. Az élet azonban tele van sokkal nagyobb kihívást jelentő döntésekkel. „A feleségemnek felajánlottak egy hároméves munkaszerződést külföldön. Évente kétszer jöhetne haza. De ha vállalja, fizetni tudnánk a gyerekeink tandíját. Jó ötlet lenne?” „Vajon elmenjünk úttörő misszionáriusnak?” „Szeretek egy csodálatos férfit! Hogyan tudhatnám meg, hogy Isten akarja-e ezt a házasságot?” „A férjem ver engem és a gyerekeket. Hogyan lehetnénk biztonságban tőle?”

Hogyan hozhatjuk meg a legjobb döntéseket, amikor belegabalyodunk az egymásnak ellentmondó információk, hitvallások, ötletek hálójába? Tovább bonyolítja a dolgot, hogy az emberi szempontból „legjobb” döntések Isten szempontjából nem mindig a legjobb döntések.

MEGHÍVÁS BENSŐSÉGES KAPCSOLATRA

A Biblia nem ad világos, lépésről lépésre követhető utasításokat életünk minden kihívására. Lehetetlen lenne kézikönyvet írni minden élethelyzetre a kezdet kezdetétől fogva egészen mostanáig. Az emberek, a kultúrák és a dilemmák együtt változnak a világgal.

A Biblia azonban sokkal gazdagabb és hasznosabb, mint egy önszerű életvezetési tanácsadó. Egy meghívás Istentől, hogy keressük Őt, és találjuk is meg minden történetben és minden helyzetben. A Biblia tele van az Ő szeretetteljes jellemének részletes képeivel. Ezek a pillanatképek olyanok, mint egy agyi képkockátó eljárás különálló kockái. Csak akkor tudjuk megépíteni az agy virtuális modelljét, és egységgé értékelni azt, ha összerakjuk a képkockákat.

A Biblia segít felfedezni Isten szeretetteljes jellemének sok dimenzióját, és megérteni, milyen nagyon szeretne életünk középpontjában lenni; továbbá azt is, hogyan szeressük Őt és egymást.

Egyszer megkértük a gyerekeinket, hogy segítsenek összeállítani jelzőkből egy listát, amelyek Isten jellemét írják le. „Mindenható!” „Elfogadó!” „Bátor!” „Nagylelkű!” „Kreatív!” „Gondoskodó!” Próbáltuk olyan gyorsan papírra vetni a majdnem 200 szót, amilyen gyorsan kiabálták egymás után. A levegő szinte robbant körülöttünk az örömtől. Tudtuk, hogy Isten hihetetlen. Habár emberi szókincsünk nem volt megfelelő arra, hogy leírjuk csodálatos, dicsőséges voltát és szeretetét, mégis sokkal gazdagabb képünk lett lélegzetelállító Istenünkről.

SZENTŐL SZEMBE

„Az egész Biblia Isten dicsőségét mutatja be, amely megjelent Krisztusban – írta Ellen White. – Befogadni, hinni, engedelmeskedni, ez a

A Biblia segít felfedezni Isten szeretetteljes jellemének sok dimenzióját, és megérteni, milyen nagyon szeretne életünk középpontjában lenni; továbbá azt is, hogyan szeressük Őt és egymást.

jellem átalakulásának módja. Ez a komoly indíték, az ösztönző erő, ami élenkíti fizikai, értelmi, lelki erőinket, és helyes mederbe tereli életünket.”

Ha olvassuk a Bibliát, és Isten jellemére összpontosítunk, amely tökéletes kifejezésre jutott Jézus életében, szemtől szembe találjuk magunkat az univerzum összes szeretetének forrásával, és kezdünk átváltozni az Ő hasonlatosságára. Minél közelebbi ismeretségbe kerülünk vele, annál közelebből halljuk hangját, amely irányítja az életünket.

A SZERETŐ ISTEN SZEMÉVEL

Minél bensősebben ismerjük Istent, annál mélyebben tapasztaljuk, mennyire szeret minket, és mindenki mást. Ha zűrzavaros életünket Isten szeretetteljes és türelmes szemszögéből nézzük, akkor valószínűbb, hogy bölcs döntéseket hozunk.

Amikor összetett és bonyolult élethelyzetekbe kerülünk, és fogalmunk sincs, mitévők legyünk,

próbáljuk meg felsorolni magunkban a helyzet összes szereplőjének nevét. Aztán képzeljük el, hogy Isten szemével nézzük őket, beleértve önmagunkat is, majd tegyük fel a következő kérdéseket:

Milyen lelki, érzelmi, kapcsolati, fizikai szükségletei vannak ennek a személynek?

Hogyan tudnám a leginkább bemutatni neki Isten szeretetét?

Isten mely tulajdonsága segítene leginkább megoldani ezt a helyzetet?

A döntéseim, válaszaim közelebb hoznák-e a szereplőket az Úrhoz?

Ha imádkozva és elmélkedve gondoljuk át a bonyolult helyzetet, az átségit a nehézségeken. Ne felejtjük el, még ha nem is a tökéletes döntést hozzuk meg, Isten akkor is szeret bennünket, és a legjobbat akarja számunkra. Továbbra is szeretetteljes terveit akarja megvalósítani életünkben a nem túl tökéletes döntéseinken keresztül, ahogy tette ezt Ábrahám-mal, Sárával, Hágárral; Józseffel és testvéreivel; Dáviddal és Betsabéval.

MINDEZEK KÖZÖTT PEDIG LEGNAGYOBB: A SZERETET

Isten minden magasztos jellemvonása közül a szeretet a legnagyobb. „Szeretteim, szeressük egymást, mert a szeretet Istentől van, és mindaz, aki szeret, Istentől született, és ismeri Istent. Aki nem szeret, nem ismerte meg Istent, mert Isten szeretet. ... Szeretteim, ha így szeretett minket Isten, nekünk is szeretnünk kell egymást” (1Jn 4:7–11).

A legfőbb okunk arra, hogy közelről megismerkedjünk Istennel, az, hogy így megtapasztalhatjuk az Ő kedves, türelmes, megbocsátó, vigasztaló, elfogadó, bőkezű szeretetét, és mi is beleszerethetünk.

Amikor az élet elviselhetetlenül fájdalmas és a szívünk összetörik, legnagyobb vigaszunk Isten szeretetteljes jellemének megtapasztalása. Felfedezzük, hogy Ő a legnagyobb együttérzéssel van irántunk tragédiáinkban és harcainkban (Zsolt 34:18).

Tud minden könnyünkről (Zsolt 56:9), és megérti gyengeségeinket (Zsolt 103:13–18). Alig várja azt a napot, amikor vele lehetünk a mennyben, és letörölhet szemünkről minden könnyet (Jel 21:1–4). ©

Javaslatok az imára

1. Imádkozzunk, hogy Isten segítsen meglátni, milyen szeretettel vezet el a válszokhoz az Ő Igéjében, amikor hétköznapi életünk kérdéseire keressük a megoldást!
2. Kérjük Istent, hogy segítsen formálódni az Ő képmására, miközben szeretetére összpontosítunk Igéjében!
3. Miközben tanulmányozzuk az Ő Szavát, imádkozzunk, hogy az Úr nyilatkoztassa ki szeretetét személyesen nekünk, és ragyogtassa át ezt a szeretetet a mi életünkön keresztül másokra is!

* Ellen G. White: *Mind, Character and Personality* [Gondolkodás, jellem és személyiség]. Nashville, 1977, Southern Pub. Assn., 1. köt., 93–94. o.

Karen Holford szakképzett foglalkozás- és családterapeuta, valamint a rendszerszemléletű pszichoterápiában is jártas. Ő a Transzeurópai Divízió Családi Szolgálatok Osztályának vezetője.

Szerda

Íme, az Isten Báránya!

Az Ó- és Újszövetség egyaránt Krisztust mutatja be

DAVID THOMAS

Hogyan mutatja be a Biblia Jézust? Időközben kiderül, hogy erre a kérdésre meglehetősen kiterjedt és érdekes választ kapunk. Ráadásul, a válasz bátorító, és ott rejlik benne az életet megváltoztató lehetőség.

A leginkább magától értetődő helyek, ahol Jézust megpillanthatjuk, az evangéliumok, hiszen ott találunk róla sok történetet. Bárki, aki olvasta az evangéliumokat, tudja, hogy ott sok történetet fedezhetünk fel mindarról, amit Jézus tett és mondott. Ha közelről nézzük, és megvizsgáljuk Jézus tetteit, sokat tanulhatunk róla. Abból is tanulhatunk, amit mondott. E két terület alapos tanulmányozásával megtanulhatjuk, hogyan viselkedjünk. Lássuk hát, hogyan mutatja be nekünk a Biblia Jézust!

TÖRTÉNETE

Először is, olvashatunk Jézusról elbeszéléseket. A Jézusról és a házasságtörésen kapott asszonyról szóló beszámoló például az egyik legismertebb történet róla. János evangéliuma 8. fejezetében találjuk. Ha gondosan megfigyeljük a szöveget, láthatjuk, hogy az írástudók és farizeusok az egész forgatókönyvet azért találták ki, hogy csapdába csalják Jézust.

A fejezetben ábrázolt jelenet nagyon feszült: a vádolók szigorú arca, az asszony halálfélelme és szégyene, a járókelők kíváncsisága, Jézus pedig a kör közepén – mind-mind hozzájárul ehhez.

A történet legnagyobb csattanója Jézus válasza az asszonynak, ami már egészen a végén hangzik el. Nem kárhoztatja őt, nem szidja le, nem mutat rá a bűneire, nem lelki örömét abban, hogy vétkeiket sorolja. Nem közösi ki mint olyat, aki ne lenne méltó tovább a közösségen belüli életre. Ehelyett nagyon kedvesen szól hozzá. Meg szeretné menteni, és ennek érdekében mindent megtesz. Ragaszkodik a legkedvezőbb magatartáshoz, amivel felemelheti az asszonyt egy sokkal nemesebb szintre – olyan szintre, amelyet Isten a kezdet kezdetén szánt az embernek.*

Ellen White megható szavakkal ír *A Jézus élete* című könyvben arról, hogy milyen hatással volt Jézus jósága az asszonynak: „Szíve felolvadt, Jézus lábához vetette magát, zokogással fejezte ki hálás szeretetét, keserű könnyek között vallotta meg bűneit. Új élet kezdete volt ez számára – a tisztaság, a béke és az Istennek szentelt élet kezdete.”

Ebből a történetből nemcsak azt tudjuk meg, hogyan viselkedett Jézus, ha igazságtalanságot látott, de azt is, hogyan oldotta meg úgy a helyzetet, hogy lehetőleg mindenki felé a megmentő szeretetet tanúsítsa. Megtudjuk, hogy a kedvesség gyakran megnyitja az átalakulás útját. Megismerjük Jézus életet átalakító hatalmát is; továbbá azt, hogy mindig keresi ennek a lehetőségét és módjait.

SZAVAI

Másodszor, megnézhetjük közelebbről Jézus mondásait, amelyeket az evangéliumok jegyeznek fel. Most összpontosítsunk inkább Jézus tömör, velős mondásaira a hosszabb beszédek helyett. Egy példa a sok közül: „*A jó ember az ő szívének jó kincséből hoz elő jót; és a gonosz ember az ő szívének gonosz kincséből hoz elő gonoszt: mert a szívnek teljességéből szól az ő szája*” (Lk 6:45).

Íme, egy alapvető igazság az életéről: amit az ember legbensőbb

lényében, a szívében raktároz el, az előbb-utóbb nyilvánvaló lesz mások előtt is. Ha abban erősítjük magunkat, hogy kedvesek és igazságosak legyünk, az fog kijönni belőlünk. Ha a rossznak és a gonosz dolgoknak adjuk át magunkat, akkor arról fog tanúskodni az életünk. Azt mondani sem kell, hogy akik Isten országába vágnak, azok gondosan megválasztják, mire szánják az idejüket és a figyelmüket, mert ezek a dolgok végül átformálnak bennünket.

ÖNazonosság

Harmadszor, abból is sokat tanulhatunk Jézusról, ha megfigyeljük, mit mondott önmagáról. Az alábbi kijelentések azért nagyon fontosak, mert ezek alapján megtudhatjuk, mit gondolt Jézus önmagáról. Elég sok van ezekből a személyes megjegyzésekből, különösen János evangéliumában.

Jn 5:17-ban ezt mondja Jézus: „*Az én Atyám mind ez ideig munkálkodik, én is munkálkodom*.” Nos, ezért a zsidó vezetők még inkább meg akarták ölni, nem azért, mert szerintük elvetette a szombatot, hanem azért, mert Istent az Ő Atyjának szólította, ezáltal egyenlővé tette magát vele. Ez egy nagyon világos kijelentés, amit Jézus önmagáról tett. Ha olvassuk, közvetlenül tőle tudhatjuk meg, ki volt Ő.

Jézus elmondja, hogy Ő nem egy hétköznapi ember, mint mi mindnyájan. Ő közvetlen összeköttetésben van az örökkévalósággal, Istennel, akit Ő Atyjának szólít. Jézus komolyan gondolta, hogy Ő Isten, ez világosan látszik hallgatói megnyilvánulásából. Nagyon is jól értették, miről beszél, és úgy gondolták, hogy önmagáról adott jellemzése istenkáromlás, és annyira megbotránkoztató, hogy meg akarták ölni.

Ez az önmagáról tett kijelentés az egyik bizonyíték, ami alátámasztja Jézus isteni volta vetett keresztény hitünket. Olyan igazság, ami

Amit az ember legbensőbb lényében, a szívében raktároz el, az előbb-utóbb nyilvánvaló lesz mások előtt is.

nélkülözhetetlen tulajdonság, illetve képesség ahhoz, hogy Megváltónk lehessen.

PRÉDIKÁCIÓ

Negyedszer, a Bibliában feljegyzett, hosszabb tanításából is sokat tanulhatunk Jézusról. Sok tanítását példázat formájában mondta el, sokat ezek közül manapság is igen jól ismerünk. Az egyik, amely nem annyira ismert, szintén csodás tanulságot tartalmaz. Lk 18:1–8-ban találjuk.

A példázat egy özvegyasszonnyal szól, a társadalom peremén élő személyről, és egy bíróról, aki igazságtalannak bizonyult. A bíró nem volt hajlandó igazságot szolgáltatni az özvegynek, ezért ő, hogy kijárja igazát, folyton visszament a bíróhoz, kérlelve, hogy döntsön a javára; míg nem a bíró, csak hogy megszabaduljon tőle, kedvezett neki.

Ez egy érdekes példázat, nemcsak amiatt, mert meg meri említeni a magas pozícióban lévő, hatalommal bíró személyek által elkövetett méltánytalanságokat, de azért is, mert komoly leckét tanít a szembeállítás eszközével. Az üzenet az, hogy ne legyünk olyanok, mint a bíró, inkább olyanok, mint az özvegyasszony. A tanulság pedig? Ezt már a példázat elején olvashatjuk: „*mindig imádkozni kell, és meg nem restülni*” (1. v.).

Ebből a példázatból megtanuljuk, hogy a kitartás, az állhatatosság olyan tulajdonságok, amelyeket Jézus igen nagyra értékel. Bátorítást kapunk,

Gyakran egészen jelentéktelen problémák is kételkedésre és panaszkodásra készítenek, és azon kezdünk aggódni, vajon Isten gondoskodik-e még rólunk.

hogy ha ráneveljük magunkat az állhatatosságra, az áldásunkra válik, miközben az élet göröngyös útját járjuk itt, a Föld bolygón. Gyakran egészen jelentéktelen problémák is kételkedésre és panaszkodásra készítenek, és azon kezdünk aggódni, vajon Isten gondoskodik-e még rólunk. Itt pedig azt láthatjuk, hogy az ima és a kitartás nagyszerű páros, ami segít abban, hogy mindent elviseljünk. Ez a példázat, és Jézus többi tanítása segít jobban megismernünk Őt.

Persze ugyanilyen alaposan tanulmányozhatnánk Jézus számos egyéb példázatát, de mi tovább keressük a választ eredeti kérdéseinkre: „Hogyan mutatja be a Biblia Jézust?”

MÁSOK BIZONYSÁGTÉTELE

Ötödször, azon keresztül is sokat tanulhatunk Jézusról, ha megnézzük azok beszámolóit, akik együtt voltak vele, a környezetében éltek, következőképpen valamilyen véleményt kialakítottak róla. Ez a bizonyíték jelentőségteljes, mert azoktól származik, akik jelen voltak, és találkoztak Jézussal a való életben.

Az egyik alapos és lenyűgöző megjegyzés ebben a vonatkozásban

Jánosé, a szeretett tanítványé Jn 1:1–3 verseiben. Sokak számára ez a megfogalmazás jelent némi kihívást, mert a nyelvezete kissé csavarosnak tűnik. De hatalmas horderejű igazságot fogalmaz meg: „Kezdetben volt az Ige, és az Ige Istennél volt, és Isten volt az Ige” (Jn 1:1).

János, aki Jézussal volt, látta Őt dolgozni, hallgatta tanításait, és mindezt megvizsgálta a Szentírás már létező részeinek fényében, arra a figyelemreméltó következtetésre jutott, hogy Jézus Isten volt. Olyasvalami ez, ami szembemegy mindennel, amit normálisnak tartunk. A bizonyítékok azonban olyan alaposak voltak, hogy János elkerülhetetlenül erre a következtetésre jutott.

Ebből az epizódból sokat tanulunk Jézusról. Ő nem csak egy volt az emberek közül. Ő az Isten Fia volt, hogy saját szavaival éljünk. Ezt világosan értették azok, akik kapcsolatban voltak vele.

A fent említett módszerek, amelyeket azt kutatva tekintettünk át, hogy hogyan nyilatkoztatja ki a Biblia Jézust, könnyen követhetőek voltak, hiszen elég nyilvánvaló és világos eszközökkel tanítanak Jézusról.

PRÓFÉCIÁI

Végül elérkeztünk egy olyan helyhez a Szentírásban, ahol szintén tanulhatunk Jézusról, viszont kicsit bonyolultabb módon, ugyanakkor mélyebb bepillantást nyerve. A Szabadítóról vagy Messiásról szóló beszélgetésből következik ez a téma.

A keresztények állítják, hogy Jézus személyében teljesedett sok különféle, az eljövendő Messiásról szóló ígéret, amelyek az Ószövetségben találhatók. Ha összekapcsoljuk Jézust ezekkel az ígéretekkel, lenyűgöző mennyiségű adatunk lesz; van köztük, ami visszamutat egészen Mózes első könyvéig, ahol Isten az első ígéretet tette Ádámnak és Évának, miután vétkeztek: olyan ígéretet,

ami áttételesen szólt hozzájuk az átkon keresztül, amit a kígyó kapott: „És ellenségeskedést szerzek közötted és az asszony között, a te magod között, és az ő magva között: az neked fejedre tapos, te pedig annak sarkát mardosod” (1Móz 3:15).

Itt találjuk meg csírájában a sok ígéret közül az első, ami arról szól, hogy Jézus által szabadulást nyerhetünk a bűn átkától.

A Biblia tehát sokféleképpen tanít bennünket Jézusról. A Biblia monumentális könyv, tele számtalan gondolati szállal, központi témája viszont csak egy van. Isten határozottan belépett a történelembe Jézus Krisztus személye által, akin keresztül megváltásunk van. Legyünk azok között, akik állhatatosan hisznek! ☺

Javaslatok az imára

1. Imádkozzunk azért, hogy kitartóan tudjunk olvasni Jézusról az Ő Igéjében, s így megismerjük Megváltónkat!
2. Imádkozzunk azért, hogy vágyjunk azzal a szándékkal tanulmányozni a Bibliát, hogy több ismeretet szerezzünk Jézusról!
3. Imádkozzunk azért, hogy Jézus szeretete indítson arra, hogy beszéljünk másoknak róla!

* Ellen G. White: *Jézus élete*. Budapest, 2010, Advent Kiadó, 390. o.

David Thomas, D.Min, a Walla Walla Egyetem teológiai karának dékánja, (College Place, Washington, Egyesült Államok).

**Kezdetben volt
az Ige, és az Ige
Istennél volt,
és Isten volt az Ige.
JÁNOS 1:1**

Reményt hinteni egy reménytelen világban

Jelen szenvedéseink nem hasonlíthatók a jövőbeni dicsőséghez

KELDIE PAROSCHI

Tudván, hogy halála közel van, Mózes a Nébó-hegy tetején állt, és nézte az Ígéret Földjét. Láthatta a termékeny rónákat és szőlőskerteket. Minden pontosan olyan volt, ahogyan Isten ígérte. Mózes látta a nép egyiptomi szenvedését, a durva bánásmódot, és úgy döntött, engedelmeskedik Isten hívásának, hogy kivezesse őket a rabszolgaságból. Lemondott fényűző életéről, az Egyiptomban rá váró ígéretes kilátásokról, *„inkább választván az Isten népével való együttnyomorgást, mint a bűnnek ideig-óráig való gyönyörűségét”* (Zsid 11:25). Szerény pásztorként szolgált, majd sok éven át türelmesen viselte az izraeliták panaszkodását. Most pedig egyedül nézett szembe a halállal, tudván, hogy sosem fog belépni az Ígéret Földjére, hogy lássa Isten Izraelnek adott ígéretének teljesedését. Áldozatokkal és nehézségekkel teli élete szinte hiábavalónak látszott. Mély szomorúság töltötte el.¹

Amit Mózes érzett abban a pillanatban, az tükrözött mindent, ami csak alapvetően rossz ebben a világban. Úgy tűnik, bármilyen keményen próbálkozunk is, az emberek menthetetlenül hálátlanok. Még mindig tehetetlenül kell, hogy szemléljük, ahogy szeretteink szenvednek. Végül pedig jön kérlelhetetlen ellenségünk, a halál.

Hála Istennek, a Biblia továbbra is a dicsőséges reménység sugarával ragyogja be világunkat.

A BŰN ZSOLDJA

A Biblia Isten kreatív mesterművének csodálatos beszámolójával kezdődik. Mindent zseniálisan teremtett meg, a világban összhang uralkodott. Az Édenben nem is hallottak a szenvedésről és a halálról. Az emberiség szabadsága attól függött, hűséges marad-e Istenhez: ha úgy döntenek, hogy engedetlenek lesznek, szenvedés és halál lesz az osztályrészük (1Móz 2:16–17; Péld 16:25; Jak 1:15). Ádámot és Évát kitiltották a kertből, és velük együtt az egész teremtettségre rátelepedett a bűn és a romlás (1Móz 3:16–24; Róm 8:20–22). Mi, a leszármazottaik is ennek következtében szenvedünk (Róm 5:18).

A Szentírás megerősít abban, hogy a halál nem az élet normális vagy természetes velejárója. Éppen ellenkezőleg: a halál ellentétes a természetessel. Semmiképp nincs helye Isten tökéletes világában. Isten alkot, és leheletével létrehozza az életet (1Móz 2:7; Jób 33:4; Ez 37:5), a halál viszont visszafordítja, és elpusztítja az életet. A betegségek, a háborúk, az éhínségek a bűn fájdalmas következményei, s végül halálhoz vezetnek. Ádám – miután vétkezett –, engedte Sátánnak, hogy bitorolja a helyét mint a világ fejedelme (Jób 1:6; Mt 4:8–9; 2Kor 4:4). Mivel *„a bűn zsoldja a halál”* (Róm 6:23), Sátán úgy vélte, joga van *„mindazokat, akik a sírban vannak, foglyaiként követelni”*². Sikerült Mózeset Isten elleni bűnre vinnie, ami miatt elveszítette azt a jogát, hogy belépjen az Ígéret Földjére (4Móz 20:8–12). Ám amikor Sátán megjelent a színen, hogy magának követelje Mózes testét, Krisztus közbelépett (Júd 9).

ISTEN AJÁNDÉKA

Mózeset Istenbe vetett hite bátorította, így tudta elviselni a nehézségeket a pusztában. Isten erejének és hatalmának számtalan csodáját látta, tudta, hogy Isten hűségesen állja a szavát.

Isten a bűn megjelenésétől kezdve újra meg újra ígéretet tett arra, hogy megszabadít minket a bűn és halál köteleitől.

Isten a bűn megjelenésétől kezdve újra meg újra ígéretet tett arra, hogy megszabadít minket a bűn és halál köteleitől, és bizonyítékát adta: van is hatalma ahhoz, hogy ígéretét teljesítse (5Móz 7:9; Zsid 10:23). Izsák megszületett Ábrahám és Sára idős kora ellenére (1Móz 12:2; 21:2–3). Izraelt csodálatos módon kivezette Egyiptomból, és száraz lábbal átkelhettek a Vörös-tengeren (2Móz 2:23–25; 14:29). Gondoskodott róluk 40 évig a pusztában, naponta táplálta őket mannával (5Móz 8:1–10). Számtalanszor segítette őket győzelemre a csatában: Józsué, Debóra, Gedeon és mások által.

Annak legnagyobb bizonyítéka azonban, hogy Isten be tudja teljesíteni ígéretét, maga Jézus volt. Az Ótestamentum sok szakasza mutat előre a Messiásra, beleértve az Ádám és Éva bukása utáni, első ígéretet (1Móz 3:15; 4Móz 24:17; 5Móz 18:15; Ézsaiás 53). Jézus szolgálata bepilantást adott abba, hogy Istennek hatalma van a bűn és a halál felett. Csodái bizonyították, hogy helyreállítja a betegségtől és szenvedéstől sújtott emberek életterejét. A démonok kiűzése pedig azt mutatta, hogy hatalma van a gonosz erők felett.

A bűn és a halál teljes súlya azonban a kereszten vált nyilvánvalóvá.

Jézus, az Isten bűntelen Fia vette magára az egész világ bűneit. Egyedül halt meg, mert összetört az Atyától való teljes elszakadás súlya alatt. Ám a harmadik napon feltámadt, bizonyította a halál feletti hatalmát, és az örök élet dicsőségébe öltözött, amit Isten gyermekei számára akar adni.

Jézus feltámadása a hitünk alapja. Ha nem támadt volna fel a halálból, akkor nem lenne okunk hinni a jobb jövőben (Jn 11:25–26; 1Kor 15:13–26). De mivel Ő legyőzte a halált, ezért biztosak lehetünk abban, hogy Krisztus visszatér, ahogy ígérte, hogy visszaállítsa e világ eredeti dicsőségét. Azon a napon „*az Isten eltöröl minden könnyet az ő szemeikről; és a halál nem lesz többé; sem gyász, sem kiáltás, sem fájdalom nem lesz többé, mert az első elmúltak*” (Jel 21:4; vö.: 1Kor 15:51–53).

Mózes hitt Isten ígéretében. Tudta, hogy e világ szenvedései nem is hasonlíthatók a dicsőséges jövőhöz, amit Isten készített nekünk. Emiatt maradt hűséges mindvégig. És bár nem léphetett be Kánaánba, Krisztus az Ő gyermekeként kérte ki őt az ellenség kezéből, és örök élettel áldotta meg (Zsid 11:26; vö.: Róm 8:18).

A REMÉNYSÉG GYAKORLÁSA

Világunkban a bűn, a szenvedés és a halál a „normális” jelenség. Mégis biztosak lehetünk abban, hogy Isten megtartja ígéretét, újjáteremt mindent, és örökre eltörli a fájdalmat és a halált. Bár nem kell kétségbeesnünk, de ölbe tett kézzel sem várhatjuk, hogy Isten közbeavatkozzon. Élünk úgy, hogy tekintetünket a jövőre szegezzük, de tegyük meg kötelességünket a jelenben.

Ebbe beletartozik az, hogy nyitott szemmel járunk, meglátjuk a körülöttünk élők szenvedését, biztatjuk őket, hogy a vállunkon kisírhadják magukat. Az is beletartozik, hogy hűségesek maradunk Isten törvényéhez, és bízunk abban, hogy „*Az Úrnak félelme életre visz*” (Péld 19:23; vö.: 12:28).

Végül azt is jelenti, hogy minden körülöttünk élővel megosztjuk a megváltás jó hírét és a dicsőséges reménységünket. E reménytelijes üzenet nélkül bármilyen nemes erőfeszítéseket tesznek is az emberek, útjuk csak a sírba vezet. De mi lelkesen hirdethetjük Krisztus győzelmét a halál felett! A belé vetett hittel bizalommal élhetünk a mában, tudván, hogy az Ígéret Földje vár ránk. ☺

Javaslatok az imára

1. Imádkozzunk, hogy a Jézusba vetett reménység fellángoljon a szívünkben!
2. Kérjük Istent, hogy segítsen mindennap megosztani valakivel a reménységünket!
3. Imádkozzunk misszionáriusainkért világszerte, valamint helyi gyülekezeteinkért is, hogy gyakorlati módon tudjuk hirdetni reménységünket másoknak!

¹ Lásd Ellen G. White: *Pátriárkák és próféták* c. könyvének 43. fejezetét. Budapest, Advent Kiadó, 1999, 439–448. o.

² Uo., 445–446. o.

Keldie Paroschi, aki eredetileg a braziliai São Paulóból származik, az ottani adventista egyetemen szerezte teológiai BA diplomáját (Adventist University Centre of São Paulo). Jelenleg az MA fokozat megszerzéséért tanul az Andrews Egyetemen, **Egyesült Államok**.

A jó ítélőképesség elsajátítása

Ha a Szentírást tanulmányozzuk,
megtanulunk bölcs döntéseket
hozni

VANDERLEI DORNELES DA SILVA

Kamaszkoromban láttam egy meghökkentő falfirkát: „Nekem kevés a szabadság. Amire én vágyom, annak még nincs neve.”

Úgy tűnik, világunk elérte a relativizmus szélső határait. Az emberek arra vágnak, hogy legyen vége minden tekintélynek és hagyománynak. Sokan meg akarják változtatni még saját testüket is. A pluralizmus pedig erősíti a Szentírás számtalan értelmezési lehetőségét. A posztmodern teológiák megpróbálják leszerelni az elnyomó társadalmi berendezkedéseket, amikről úgy vélik, hogy a Biblia támogatja őket; és széles körben hirdetik az emancipációt. Az emberi vélemények váltak uralkodóvá az isteni igazság ismeretének kárára.

Ebben a korban, ahol minden viszonylagos, megtudhatjuk-e még, mi a jó és mi a rossz?

ISTEN ISMERETE

Hóseás prófétált az északi királyság, Izrael ellen, mielőtt az elesett volna, Kr. e. 722-ben. Izrael megtörte szövetségét Istennel, és a bálványimádás mély válságba sodorta a nemzetet. A Jeroboám által készített aranyborjúk imádata (1Királyok 12; Hós 8:5–6; 10:5) erkölcstelenségre ösztönözött, ahogy az a Sinai-hegynél is történt (2Móz 32:6–7).

Ebben a válságban az Úr figyelmezteti Samáriát: „*Meglakol Samária, mert dacolt Istennél. Fegyver által hullanak el*” (Hós 14:1, ÚRK). Izrael bukását három fő vonásának köszönheti: „*nincs igazság, nincs szeretet és nincs istenismeret*” (Hós 4:1, ÚRK); hiányzik „*a tudomány*”, mert elhanyagolják Isten törvényét (Zsolt 119:66); és az Úr félelmét (Péld 1:7, 2:5).

Isten az Ő kegyelme által helyreállítást ígér. A fogság olyan lesz, mint a „puszta”, ahol Isten szólhat gyermekei szívéhez (Hós 2:13). Megtöri az ellenség erejét, hogy népe bátorságban lakozhasson (17. v.). A Messiás helyreállítja Izraelt a Szentlélek által, aki betölti őket bölcsességgel (Ézs 11:2). Krisztus megjelenésével a föld megtelik Isten ismeretével (Ézs 33:6; Hab 2:14).

Izrael gyermekeinek tanulmányozni kellett Isten törvényét és gondolkodniuk azon, mert ez volt a bizonyosság az Istennel kötött szövetségről. Így szerezték meg a tudást. Mózes parancsa így szólt: „*És ez ígék, amelyeket e mai napon parancsolok néked, legyenek a te szívedben*”, és „*kössed azokat a te kezedre jegyül*” (5Móz 6:6, 8). Az Isten törvénye feletti elmélkedés volt a zsoltáros öröme (Zsolt 119:97). Szívébe rejtette azt, hogy ne vétkezzen (11. v.). Ez a tudás attól függ, hogy valaki gondolkodik Isten törvényein, és megtanul jól cselekedni, a gonosztól pedig elfordulni.

Ebben az értelemben a bibliai vallás értelmes és építő tapasztalat. Isten törvényének a tanulmányozása, a róla való elmélkedés és annak tanítása az elsődleges tevékenység, ami által széles körben érvényesülhet Isten népe között az, hogy a hívők tudják, mi a jó, az igaz és a szent, és általuk az egész világ is. Isten gyermekei világítanak, amikor ezt a tudást terjesztik szomszédaik és barátaik között.

Nyilvánvaló hasonlóság van jelen korunk és Hóseás kora között. Bár a vallásos gyakorlatok és a Biblia olvasása eléggé elterjedt manapság, ám az etika és a bibliai értékek, amelyek Isten félelmét erősítik, szinte teljesen hiányoznak. Hogyan tarthatjuk meg tehát Isten ismeretét?

Akik szeretik Isten Igéjét, azok vágnak arra, hogy mélységében tanulmányozzák azt, abból táplálkozzanak, megtartsák azt.

TANÍTSUK A MEGSZERZETT TUDÁST!

Izraelben Isten ismeretét az istentiszteleteken és a papok szolgálatán keresztül adták tovább, mert a papok ajkai őrizték a tudományt, és az ő szájából várták a törvényt (Mal 2:7).

Isten akaratának tanítása folyamatos tevékenység volt. A templomban a szertartásoktól eltekintve, az istentisztelet is tanító céllal történt. Dávid Ázsf, Hémán és Jedútún fiait jelölte ki, hogy prófétáljanak „citerákkal, lantokkal és cimbalmokkal” (1Krn 25:1).

A zsinagógákban az Úr szolgálata az Isten törvénye tanulmányozásának a rokon értelmű kifejezése volt.

Az Újszövetségben Isten ismerete Krisztus tanításában jelent meg (Lk 1:77), később pedig az apostolok igei alapú tanításaiban (2Tim 3:16). János kijelenti, hogy az örök élet az, hogy megismerjük Istent és Jézus Krisztust (Jn 17:3). Pál úgy utal Isten, és az Ő akaratának az ismeretére, mint az igaz vallás lényegére (Kol 1:9). Ha az emberek elutasítják ezt az ismeretet, akkor tele lesznek „hamissággal, paráznasággal, gonosszággal, kapzsisággal, rosszasággal” (Róm 1:28–29).

Másrészről, az Isten ismeretének eredményeként az emberek eljutnak

„az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” (Ef 4:13).

Miért ne vágnánk arra, hogy Isten törvénye éljen a szívünkben?

AZ IGASZÁG SZERETETE

Amikor a végidőről beszél, Pál megjövendöli, hogy a Szentlélek visszavonul a földről. Az oka pedig abban keresendő, hogy akik elutasítják az igazságot, olyannyira zavartak, hogy a hazugságban hisznek, gyönyörködnek az igazságtalanságban, és gonosznak mondják, ami Istentől származik (2Thessz 2:7–12; lásd Jel 13:3–4).

Ellen White soriban Pál szavai köszönnek vissza, amikor így ír: „Csak azok lesznek felvértezve az egész világot foglyul ejtő hatalmas csalással szemben, akik szorgalmasan tanulmányozták a Szentírást, és szeretik az igazságot.”¹

Az egyszerű bibliai prédikációk és a történetek elolvasása nem elég ahhoz, hogy jelen korunk viszonylagosságával és semmibe tűnő etikájával felvegye a harcot. Istenfélelmünk attól függ, elmélkedünk-e Isten törvényén, ami azért adatott, hogy biztos iránytűnk legyen az erkölcsi és etikai döntéseinkben.

Isten népe is ugyanarra kap ma elhívást, amit a zsolttáros tett; hogy szeresse az igazságot (Zsolt 119:97, 113). Akik szeretik Isten Igéjét, azok vágnak arra, hogy mélységében tanulmányozzák azt, abból táplálkozzanak, megtartsák azt. Tény, hogy a bibliai igazságot akkor tanuljuk meg és szeretjük igazán, ha engedelmeskedünk annak.

Ellen White megállapítja: „A Szentírást Isten azért adta, hogy tanulmányozása nyomán az ember közelebbi kapcsolatba kerüljön Teremtőjével, és világosabb képet kapjon akaratából.”² „Isten népének a Szentírásnál kell védelmet keresnie a hamis tanítók befolyása és a sötétség lelkeinek

megtévesztő hatalma ellen.”³ Jelen tanulmányunk gondolatmenetét továbbszöve megállapíthatjuk, hogy a csalás olyannyira hasonló az igazsághoz, hogy a Szentírásból kapott ítélőképeség nélkül szinte lehetetlen megkülönböztetni őket egymástól.

Ahhoz, hogy a posztmodern relativizmussal szembe tudjon szállni, Isten népe személyes tapasztalat alapján kell, hogy megismerje Isten akaratát, amelyet Igéjében nyilatkoztat ki. A mennyei etika ott kinyilatkoztatott tapasztalati tudása képessé tesz arra, hogy megkülönböztessük a szentet a közönségestől, és másokat is tanítsunk arra, miként hozzanak hasonlóan jó döntéseket. ©

Javaslatok az imára

1. Kérjük Istent, segítsen odaszánni magunkat a Biblia naponkénti tanulmányozására!
2. Imádkozzunk, hogy a Szentírás tanulmányozása által az Úr megőrizzen bennünket a csalásoktól!
3. Kérjük Istent, hogy vezessen életünkbe olyanokat, akik szomjazzák az igazságot, így meg tudjuk velük osztani ismereteinket!

¹ Ellen G. White: *A nagy küzdelem*. Budapest, 1985, H. N. Adventista Egyház, 556. o.

² *Uo.*, 65–66. o.

³ *Uo.*, 528. o.

Vanderlei Dorneles da Silva
lelkészként, szerkesztőként és tanárként szolgált. Jelenleg a teológiai kar továbbképző programjának koordinátora a **brazíliai São Paulo** Adventista Egyetemi Központjában.

Második szombat

A Szentírás jelentősége a végidőben

Ahhoz, hogy keresztények maradjunk, létfontosságú megalapozódni a Szentírásban.

ELLEN G. WHITE

Vissza a tanításhoz és a kinyilatkoztatáshoz! Aki nem ezt mondja, annak nincs hajnala" (Ésa 8:20). Isten népének a Szentírásnál kell a védelmet keresnie a hamis tanítók befolyása és a sötétség lelkeinek megtévesztő hatalma ellen.

Sátán minden úton-módon igyekszik az embert elzárni a Biblia kínálta ismerettől, mert a Biblia világos kijelentései leleplezik csalásait. Minden alkalommal, amikor Isten műve új életre kel, a gonoszság fejedelmének munkája is megélénkül. Most összeszedi minden erejét a Krisztus és követői elleni végső küzdelemhez.

Nemsokára szemtanúi lehetünk utolsó nagy csalásának. Az antikrisztus szemünk láttára viszi véghez bámulatos tetteit. A hamisítvány annyira fog hasonlítani az igazságra, hogy csakis a Szentírás által lehet különbséget tenni köztük. Minden kijelentést és minden csodát a Biblia bizonyágtételével kell ellenőrizni.

Azok, akik igyekeznek Isten parancsolatainak engedelmeskedni, gúnynak és támadásnak lesznek kitéve. Csak Isten segítségével állhatnak meg. Hogy el tudják viselni a rájuk váró próbát, meg kell érteniük Isten akaratát, Igéjének kinyilatkoztatásait. Csak azok tudják megdicsőíteni Istent, akiknek helyes fogalmaik vannak jelleméről, kormányzatáról, szándékairól, és azokkal összhangban cselekszenek. Csak azok fognak az utolsó nagy küzdelemben végig kitartani, akik felvértezték értelmüket a Biblia igazságaival.

Egyszer mindenki fel fogja tenni magának ezt a súlyos kérdést: Istennek engedelmeskedjem-e vagy embereknek? A döntő óra már a küszöbön van. Szilárdan áll-e lábunk a sziklán, Isten változhatatlan Igéjén? Ki tudunk-e híven tartani Isten parancsolatai és a Jézus hite mellett?

Megváltónk, mielőtt keresztre feszítették, elmondta tanítványainak, hogy meg fogják ölni, de újra életre kel. Angyalok is jelen voltak e beszélgetésnél, hogy Jézus szavait bevessék a tanítványok elméjébe és szívébe. De a tanítványok földi szabadságot, Róma ígája alóli szabadulást vártak, és nem tudták elviselni azt a gondolatot, hogy az, akiben minden reményük összpontosult, megalázó halált szenvedjen. Nem lett volna szabad elfelejteniük Jézus szavait, mégis elfelejtették. És amikor jött a próba, készületlenül találta őket. Jézus halála minden reményüket romba döntötte, mintha a Megváltó nem is figyelmeztette volna őket rá.

A prófécia nekünk is éppoly világosan mutatják a jövőt, miként Krisztus szavai a tanítványoknak. Az Ige tisztán feltárja a kegyelemidő lezárulásához fűződő eseményeket, és azt, hogy miként kell a nyomorúság idejére felkészülnünk. De a tömegek nem értik

ezeket a fontos igazságokat, mintha Isten ki sem nyilatkoztatta volna őket. Sátán résen áll, hogy elragadjon minden benyomást, amely az embert bölcssé teheti az üdvösségre. És a nyomorúság idején sokan készületlenek lesznek.

FIGYELMEN KÍVÜL HAGYOTT, HATÁROZOTT TANÍTÁS

Amikor Isten olyan fontos intéseket küld az embernek, hogy az ég közepén szálló szent angyalok által hirdetett üzenettel ábrázolja, akkor mindenkitől, akinek értelmet adott, megkívánja, hogy figyeljen az üzenetre. A fenevad és képe imádásáért járó félelmes büntetés (Jel 14:9–11) késztesse mindenkit a prófécia szorgalmas kutatására. Mindenkinek meg kell tudnia, mi a fenevad bélyege, és miként kell elhárítani.

De a sokaság elfordítja fülét az igazság hallásától, és a mesékre figyel. Pál apostol a végső idő felé tekintve kijelentette: „*Lesz idő, mikor az egészséges tudományt el nem szenvedik*” (2Tim 4:3). Ez az idő már itt van. A tömegeknek nem kell a Biblia igazsága, mert keresztezi bűnös, világot szerető szívük vágyait, Sátán pedig gondoskodik a nekik tetsző tévedésekről.

De Istennek lesz egy népe a földön, amely minden tanítás normájának és minden reform alapjának a Bibliát és csakis a Bibliát tartja. A tudósok nézetei, a tudomány következtetései, a többség hangja, az egyházi zsinatok hitvallásai és határozatai – amelyekből oly sok és sokféle van, mint az általuk képviselt egyházakból – külön-külön és együttvéve sem tekinthetők bizonyítéknak egyetlen hitpont mellett, sem ellen. Mielőtt bármilyen tantételt vagy előírást elfogadnánk, kérdezzük meg, hogy mit szól hozzá az Úr!

Sátán az emberek figyelmét Isten helyett folyvást emberekre

Amikor Jézus eljött, hogy az élet igéit szólja, az egyszerű emberek boldogan hallgatták.

igyekszik terelni. Ráveszi őket, hogy a Szentírás kutatása helyett püspököktől, lelkészekről, teológiai professzoroktól kérdezzék meg, mi a kötelességük. E vezetők befolyásával pedig úgy irányítja a tömegeket, ahogy neki tetszik.

Amikor Jézus eljött, hogy az élet igéit szólja, az egyszerű emberek boldogan hallgatták; és sokan – még a papok és a főemberek közül is – hittek benne. De a papság feje és a nemzet vezetői tanításait készakarva kifogásolták és elvetették. Bár minden ellene koholt vádjukkal kudarcot vallottak, és bár Jézus szavaiban érezhető volt a menny hatalma és bölcsessége, ők mégis az előítélet mögé bújtak, és Messiás voltának legvilágosabb bizonyítékát sem fogadták el. Különb minden biztonnal tanítványai lettek volna. Jézusnak ezeket az ellenségeit az emberek gyermekkoruktól kezdve tisztelték, és már megszokták, hogy tekintélyük előtt vakon fejet hajtanak. „Hogy lehet – kérdezték –, hogy főembereink és tanult írástudóink nem hisznek Jézusban? Ha Ő volna a Krisztus, e kegyes emberek hinnének benne.” E tanítók befolyására tagadta meg a zsidó nép Megváltóját.

Ma is sok szenteskedő ember tükrözi azoknak a papoknak és főembereknek a lelkületét, akik nem hajlandók megvizsgálni,

hogy mit mond a Szentírás korunk különleges igazságairól. Hivatkoznak gazdagságukra, népszerűségükre, nagy létszámukra, és közben megvetik az igazságnak azt a néhány szegény, népszerűtlen képviselőjét, akiket vallásos hitük elkülönít a világtól.

Krisztus tudta, hogy az a hatalom, amelyet az írástudók és a farizeusok indokolatlanul bitoroltak, nem fog megszűnni a zsidók szétszóródásával. Profetikus szemmel látta, hogy emberek tekintélyét fogják a lelkiismeret mércéjévé tenni. Ez a törekvés súlyos átokként nehezedett az egyházra. A félelmes átkot, amelyet Jézus az írástudókra és a papokra mondott, és intését, amellyel óvta a népet e vak vezetőik követésétől, feljegyezték a későbbi nemzedékek okulására. ...

MIÉRT ADTA ISTEN AZ Ő IGÉJÉT?

Isten azért adta nekünk Igéjét, hogy megismerjük tanításait. Azt akarja, hogy mi magunk keressük, mit kíván tőlünk. Amikor a törvénytudó ezzel a kéressel fordult Jézushoz: „Mit cselekedjem, hogy az örök életet vehessem?” – a Megváltó a Szentírásra hivatkozva ezt mondta: „A törvényben mi van megírva? Mint olvasod?” A tudatlanság nem mentség; ez nem menti fel az Isten törvényének áthágásáért járó büntetés alól sem az ifjút, sem az öreget, hiszen kezükben van a törvény elveinek és kívánalmainak hiteles ismertetése.

Nem elég a jó szándék. Nem elég azt tenni, amit az ember helyesnek vél, vagy a lelkes helyesnek mond. Üdvösségünk forog kockán. Minden embernek személyesen kell kutatnia a Szentírást. Bármilyen erős is a meggyőződése, bármennyire is bízik abban, hogy a lelkes tudja, mi az igazság, nem építhet rá. Van egy térképe, amelyen fel van tüntetve a hazafelé

vezető út minden jelzése. Nem kell találgatnia. ...

A világtörténelem legünnepelesebb időszakában élünk. A földön élő tömegek sorsa nemsokára eldől. Saját jövőnk és mások üdvössége múlik azon, hogy mi most hogyan élünk. Szükségünk van Isten Lelkének vezetésére. Krisztus minden követőjének komolyan meg kell kérdeznie: „Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?”

Meg kell magunkat alázni bűntben és imában az Úr előtt, és sokat kell elmélkednünk Isten Igéjén, különösen az ítélet jelenetein. Mély és élő tapasztalatokat kell szereznünk Istennel. Egy pillanatot sem vesztegethetünk el. Létfonosságú dolgok történnek körülöttünk. A Sátán által megigézett területen élünk. Isten őrállói, ne aludjatok! Az ellenség résen áll, hogy ha tétlenkedtek és elszunnyadtok, lecsapjon rátok, és zsákmányul ejtsen benneteket.

Sok embert Isten egészen másként lát, mint ahogy ők gondolják. Sokan gratulálnak maguknak a bűnökért, amiket nem követtek el, és elfelejtik számba venni azokat az elmulasztott jó és nemes tetteket, amiket Isten elvárt volna tőlük. Nem elég csupán fának lenni Isten kertjében. Gyümölcsöt is kell teremni. Isten számon kér tőlük minden elmulasztott jót, amit kegyelme erejével véghez vihettek volna. A mennyei könyvek nyilvántartása szerint hiába foglalják a helyet. De még az ő helyzetük sem teljesen reménytelen. ...

A próba idején fog meglátszani, ki tette Isten Igéjét élete szabályává. Nyáron nem lehet különbséget tenni az örökzöld és a többi fa között. De amikor eljön a tél és a fagy, az örökzöld változatlan marad, a többi fa pedig lehullatja leveleit. A kétszínű hitvallót sem lehet most megkülönböztetni az igazi kereszténytől.

De küszöbön van az az idő, amikor a különbség nyilvánvaló lesz. Ha feltámad az ellenségeskedés, ha újra úr lesz a vakbuzgóság és a vallási türelmetlenség; ha lángra lobban az üldözés, a lágymelegek és a képmutatók meginognak, és feladják hitüket. De az igazi keresztény sziklaszilárdan megáll. Hite erősebb, reménysége fényesebb lesz, mint amilyen a jólét napjaiban volt. ☺

Javaslatok az imára

1. Imádkozzunk, hogy Isten Igéjének tanulmányozása közben a Szentlélek vezessen el olyan emberekhez, akikkel megoszthatjuk az Ő szeretetét!
2. Imádkozzunk, hogy ejtsen foglyul Isten jelleme olyannyira, hogy a világ elveszítse minden vonzását!
3. Imádkozzunk, hogy Isten Igéjének tanulmányozása nyissa meg szemünket, és meglásuk, kinek kell szolgálunk!

Ebben a cikkben A nagy küzdelem c. könyv „A Szentírás védőbástya” című fejezetéből szerepelnek részletek. A hetednapi adventisták hiszik, hogy **Ellen G. White** a próféta bibliai ajándékát gyakorolta több mint 70 évig tartó nyilvános szolgálata során.

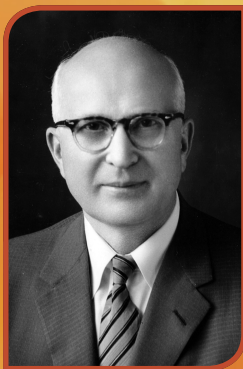
IMPRESSZUM

Kiadja: a **Hetednapi Adventista Egyház Magyar Uniója**
2119 Pécel, Ráday u. 12.; Tel.: (+36-28) 547-360; Fax: (+36-28) 452-229
Felelős kiadó: *Ócsai Tamás* unióelnök

A mű eredeti címe: *Reach the World – Faithfulness to His Word*
Eredeti kiadás: General Conference of Seventh-day Adventists, 2018

Fordította: *Hegyes-Hornáth Csilla*
Korrektúra, nyomdai előkészítés: *Kiss Virág*

Nyomdai munkák: **Print 2000 Nyomda Kft.**
6000 Kecskemét, Nyomda u. 8.
Felelős vezető: *Kovács András*

LEROY EDWIN FROOM

A Vigasztaló eljövedele

A legszebb könyv, amelyet valaha a Szentlélekről írtak

A Hetednap Adventista Egyház világszerte dolgozik, fáradozik, hogy elérje a lakott világ minden részét Jézus eljövetelének jó hírével. Hazánkban is nagy erőfeszítések történtek a közelmúltban és történnek napjainkban. „Lélekmentés”: így nevezzük missziómunkánkat. Konferenciáinkon összegyűlünk, imádkozunk, dicsőítjük Istenünket – és lefektetjük nagy terveinket. Milyen eszközöket használunk? Merre indulunk? Milyenek a jó meghívók? Marketinges szakemberek segítenek, hogy milyen legyen a legvonzóbb plakátszöveg. Képzést kapunk a ma emberének érdeklődéséről, a poszt-modernista álláspontról. Teológiai szempontból jól képzett lelkészkarra törekszünk, akik bármely egyház teológusaival felvehetik a versenyt. Egyházszervezetünk a világ két legerősebb egyházszervezetének egyike. A számban és lelkesedésben előrehaladó lélekmentés azonban éppen azokon a területeken működik, ahol kevés a képzett lelkész, de Lélekkel teljes emberek hirdetik azt a Krisztust, aki a Szentlélek Isten által a szívükbe költözött. Akik belehalnának abba, ha hallgatniuk kellene a szívüket betöltő örömről. Akiknek személyes tapasztalatuk az, hogy a Szentlélek Jézus Krisztus egyedüli és hatalmas helytartója a földön. Olyan személy, akivel a lélek mélyén társalogni lehet, megvitathatjuk a megtenni kívánt lépés helyességét vagy helytelenségét, aki halkán és finoman, mint a szívverés, irányítja azt, aki rábízta magát. Ő a legnagyobb hiányunk! Ő, akit a legjobban támadnak az Istenség három személye közül! Tőle kívánják személy-voltát elvitatni azok, akik csúrik-csavarják az Ige szavait. „Nem, a Szentlélek nem egy gyenge és halovány befolyás, ami az Atyától ered. Nem is egy személytelen valami, egy láthatatlan életelv, amit alig-alig lehet észrevenni. A Szentlélek sokak gondolatvilágában úgy él, mint személyiségétől megfosztott, láthatatlan, irreális, ködbe és a képzelet világába rejtőzött valami. A Szentlélek azonban éppen, hogy a leghatalmasabb láthatatlan valóság a világunkban! Ő szent személy.

Jézus volt a legjelentősebb és legbefolyásosabb személy ezen a vén bolygón, és a Szentlélek az Ő megüresedett helyét volt hivatott betölteni. Ennek a csodálatos személynek a helyét csak egy másik személyiség tölthette be, egy pusztán befolyás nem lett volna elegendő” – hangzanak LeRoy Edwin Froom szavai a könyv lapjain. Froom a XX. sz-i adventizmus legnagyobb történésze és apológétája volt. Halála után több méltatlan támadás érte és éri még manapság is. N. C. Wilson, a Generálkonferencia korábbi elnöke azonban nagyon határozottan védelmébe vette páratlan művét és odaadó szolgálatának emlékét. Froom-ot rendkívüli tudása és óriási műve nem tette felfuvalkodottá. Haláláig szerény és áldozatos adventista maradt. *A Vigasztaló eljövedele* című műve magyar nyelven csak hiányosan és kéziratos formában volt mindeddig elérhető. Most Hegyes-Horváth Csilla fordításában az angol szöveg teljes fordítása olvasható.

Olyan mű ez, amelyet minden egyes lekipásztor, minden gyülekezet és minden gyülekezeti tag kézikönyvként kezelhetne. Műve középpontjában a Szentlélek áll, aki életadó volt a teremtésben, életadója volt az apostoloknak – mert nélküle nem jutott volna el biznyságtételük az akkor ismert világ minden tájára –, és életadója lesz Isten hűségeseinek, akiket a legutolsó ígéhirdetésnél mint követeket használ fel, és akiket a Jelenések könyve 18. részének „fénylő” angyala jelképez.

A legnagyobb szeretettel ajánljuk minden kedves Testvérünknek!

E. Kökényes Zsuzsa

Advent Kiadó